

derom er af det ærede 5te Medlem fra København (Christiansen) fremsat den Udtalelse, at han vilde have ønsket og foretrukket den gamle Tilskudsbestemmelse, medens det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) udtalte Ønsket om at faa en Ordning som den, der blev vedtaget i Fjor ved eneste Behandling i Folketinget. Den Tilskudsbestemmelse, som ved eneste Behandling i Folketinget i Fjor blev vedtaget, blev imidlertid fra mange Sider, fra Sider, som omtrent udtrykte et Flertal i Folketinget, erklæret for noget, man kun med den største Betænkelighed gik med til og kun med den bestemte Hensigt, at Loven ikke paa andre Omraader skulde faa et uheldsvangert Indhold. Jeg selv har i Fjor stemt for denne Nedsættelse, men med Tilslutning til den Motivering, at det kun var med den af mig her angivne Hensigt. Naar jeg ikke har optaget den oprindelige Tilskudsberegning, som har min Sympati, saa er det, fordi jeg fandt det ønskeligt, at man tilvejebragte en Form for Tilskuddet, hvorom der kunde opnaas Enighed mellem begge Rigsdagens Ting, saaledes at Revisionen af Loven derigennem kunde muliggøres.

Overfor Spørgsmaalet om Krisefonden og om et særligt Statstilskud til denne har det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), som først førte Ordet paa Højres Vegne, sagt, at han var ikke ganske klar over, hvorvidt den Brøkdæl af Medlemsbidraget, som skulde henlægges til en saadan Krisefond, skulde tages af det nuværende Medlemsbidrag, eller om det skulde være en ny Brøkdæl til Medlemsbidraget, der saaledes skulde henlægges. I § 9 i Lovforslaget er fastsat, at det aarlige Medlemsbidrag skal fastsættes saaledes, at dette i Forbindelse med det offentlige Tilskud efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkeligt til i paakommende Tilfælde at yde Medlemmerne den i Vedtægten fastsatte Understøttelse. Herefter maa jeg antage, at de Medlemsbidrag, der er fastsatte, er fastsatte saaledes, at dette Formaal opnaas. Hvis nu et yderligere Formaal skal opnaas, nemlig Henlæggelsen til en Krisefond, saa maa jeg antage, at det er nødvendigt for de paagældende Arbejdsløshedskasser at forøge deres Bidrag noget og altsaa paaføre deres Medlemmer en lille Ekstrabyrde. Jeg hørte, at ogsaa det ærede Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) gik ud herfra. Han var jo noget i Tvivl om, hvorvidt det vilde lykkes at paalægge en saadan Ekstrabyrde for Krise-

tider. Det kan ogsaa være, at det er svært. Jeg tror nemlig, at man her i Rigsdagen maa erkende, at Arbejderklassen med Henblik paa kommende Arbejdsløshed har paataget sig overordentlig store Byrder, og at den i saa Henseende har vist en sjælden Solidaritet. Hvad Arbejderne overhovedet for Tiden erlægger som Forsikring imod sin egen Arbejdsløshed, en Arbejdsløshed, der paaføres dem ved Samfundets Konstruktion og ikke ved deres egen Handling, er saa meget, at det maaske kan være vanskeligt at bevæge dem til at yde yderligere Bidrag for ganske ekstraordinære Arbejdsløshedstider. Det ærede Medlem fra København (Christiansen) udtrykte en saadan Anskuelse. Men jeg ved ogsaa, at man i Arbejderkredse er stærkt interesseret i at bevæge Arbejderne til at give dette yderligere Tilskud for at imødegaa særlige Krisetilstande, og saa forekommer det mig, at Rigsdagen vilde handle rigtigt i at opmuntre en saadan Tilbøjelighed ved at lade det offentlige træde nogenlunde liberalt og rundhaandet til overfor ekstra Anstrengelser fra Arbejderklassens Side.

Det ærede Medlem for 5te Kreds (Sonne) mente, at den fra den ældre Lov i den nye Lov optagne Bestemmelse om Kommunernes Ret til at yde et ubemidlet Medlem Tilskud til Bestridelse af hans Medlemsbidrag var saaledes formet, at den kunde anvendes udenfor sin Hensigt derigennem, at Kommunen kunde sige, at alle Medlemmer er ubemidlede og derfor under eet kunde beslutte at erlægge en Trediedel af alle Medlemmers Bidrag til Kassen foruden den Trediedel, som kan erlægges i Henhold til samme Paragraf til Kassen som saadan. Saa og saa længe har Loven nu bestaaet, og i hele det Tidsrum er ingen faldet paa, at Loven kunde anvendes paa denne Maade. Jeg er ikke klar over, hvorfor det ærede Medlem paa nærværende Tidspunkt giver et Fingerpeg i Retning af, at den maaske kunde anvendes saaledes imod sin Hensigt. Det er jo to ganske forskellige Ting, her er Tale om. Det ene er Bidrag til Kasserne som saadanne, og det andet, der er Tale om, er, at man yderligere giver Kommunerne Ret til at give et Medlem, som vilde have Vanskelighed ved at afholde sit normerede Bidrag, en Mulighed for at bevare sin Medlemsret i Kassen, naar vanskelige Forhold opstaar for ham. Saaledes er Loven forstaaet hidtil, og saaledes er den blevet brugt. Jeg tror ikke, at den af det ærede Medlem givne Anvisning, skønt